

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/93/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320203373
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5320203373.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v spore navrhovateľov: 1/ Mgr. A. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U. R. D. XXX, 2/ Mgr. Q. W., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U. R. D. XXX, obaja právne zastúpení: MAJCHRÁK & MAJCHRÁK, advokáti, s. r. o., so sídlom 023 05 Nová Bystrica 850, pracovisko: Fraňa Kráľa 2080, 022 01 Čadca, IČO: 36 416 525, proti žalovaným: 1/ C. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U. R. D. XXX a 2/ O. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U. R. D. XXX, obaja právne zastúpení: Advokátska kancelária JUDr. Macaláková & partners s.r.o., so sídlom 010 01 Žilina, J. Milca 11, IČO: 50 925 288, o nariadenie neodkladného opatrenia o zdržanie sa zásahov do práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, na odvolanie žalovaných proti uzneseniu Okresného súdu Čadca č. k. 7C/61/2020-70 zo dňa 30.11.2021 v spojení s dopĺňacím a opravným uznesením č. k. 7C/61/2020-144 zo dňa 22.06.2021, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľom v rade 1/ a 2/ **p r i z n á v a** voči žalovaným v rade 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie uložil žalovaným v rade 1/ a 2/ povinnosť zdržať sa zásahov voči navrhovateľom, ako vlastníkom rodinného domu s. č. XXX postaveného na parcele KNC č. 1329 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 80 m², stavby letnej kuchyne postavenej na parcele KNC č. 1332 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 24 m², rodinného domu s. č. XXX, postaveného na parcele KNC č. 1330 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 188 m², do ich práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, a to práva cesty cez parcelu KNC č. 1331 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 227 m², v rozsahu podľa geometrického plánu č. 13C 74/2003-29/051 zo dňa 19.10.2005 vyhotoveného Ing. K. J., a to najmä parkovaním motorových vozidiel a vytváraním skládok materiálu. Navrhovateľom v rade 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v rade 1/ a 2/ v rozsahu 100 %. Dopĺňacím uznesením poučil žalovaných v rade 1/ a 2/, že môžu podať proti navrhovateľom v rade 1/ a 2/ žalobu vo veci samej o obmedzenie, alebo zrušenie práva vecného bremena. Konanie vo veci samej sa môže týkať aj nárokov na navrátenie do pôvodného stavu, alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia. Súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší rozhodnutím, ktorým žalobe vo veci samej vyhovel. Opravným uznesením opravil poučenie o opravnom prostriedku pôvodného uznesenia.

2. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXX, kat. úz. U. R. D. mal preukázané, že navrhovatelia sú podielovými spoluvlastníkmi, každý v 1-ici, nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. úz. U. R. D., a to rodinného domu s. č. XXX postaveného na parcele KNC č. 1329, letnej kuchyne (bez s. č.) postavenej na parcele KNC č. 1332, rodinného domu s. č. XXX a pozemku, na ktorom je rodinný dom s. č. XXX postavený - parcely KNC č. 1330 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 188 m². Z výpisu z listu

vlastníctva č. XXX, kat. úz. U. R. D. mal preukázané, že žalovaní sú bezpodieloví spoluvlastníci (okrem iných parciel) parcely KNC č. 1331 - zastavaná plocha, o výmere 227 m², parcely KNC č. 1329 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 80 m² a parcely KNC č. 1332 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 24 m². Z pripojeného spisu Okresného súdu Čadca sp. zn. 10C/115/2011 zistil, že Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 10C/115/2011-205 zo dňa 02.07.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/15/2019-272 zo dňa 28.01.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.02.2020, zriadil vecné bremeno spočívajúce v práve cesty navrhovateľov (ako vlastníkov rodinného domu s. č. XXX postaveného na parcele KNC č. 1329 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 80 m², stavby letnej kuchyne postavenej na parcele KNC č. 1332 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 24 m² a rodinného domu s. č. XXX postaveného na parcele KNC číslo 1330 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 188 m²) cez parcelu KNC č. 1331 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 227 m² v rozsahu podľa geometrického plánu číslo 13C 74/2003-29/051 zo dňa 19.10.2005 vyhotoveného Ing. K. J. a zároveň uložil navrhovateľom spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovaným jednorazovú náhradu za zriadenie vecného bremena vo výške 1 280,- €. Z geometrického plánu č. 13C/74/2003-29/05 zo dňa 19.10.2005 vyhotoveného Ing. K. J. a z fotografií predložených žalobcami vyplýva, že žalovaní napriek zriadeniu vecného bremena v prospech navrhovateľov majú na tej časti parcely KNC č. 1331, na ktorú je vecné bremeno zriadené, skládku materiálu a opakovane v rôznych dňoch (11.04.2020, 17.04.2020, 19.04.2020, 23.04.2020, 24.04.2020, 25.04.2020, 28.04.2020, 18.05.2020, 24.07.2020, 03.08.2020, 30.08.2020, 21.10.2020, 29.11.2020) majú na nej zaparkované rôzne motorové vozidlá. Žalovaní teda bránia navrhovateľom v riadnom užívaní im patriacich nehnuteľností tým, že na prístupovej ceste parcely KNC č. 1331 parkujú motorové vozidlá a majú skládku materiálu, čím nerešpektujú vecné bremeno zriadené v prospech navrhovateľov spočívajúce v práve cesty cez parcelu KNC č. 1331. Je pritom irelevantné, či vlastníkom týchto motorových vozidiel, sú žalovaní alebo nie, pretože žalovaní ako vlastníci parcely KNC č. 1331 sú povinní zabezpečiť možnosť realizácie vecného bremena v prospech navrhovateľov. Za daného stavu, keď žalovaní bránia navrhovateľom v riadnom výkone vecného bremena a obmedzujú ich v riadnom prístupe a tým aj v užívaní im patriacich nehnuteľností, zasahujú tým aj do ich vlastníckeho práva.

3. Vzhľadom k tomu, že je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, neuložil navrhovateľom povinnosť podať žalobu vo veci samej podľa § 336 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP). Z toho dôvodu v zmysle § 337 CSP poučil žalovaných o možnosti podania žaloby vo veci samej proti navrhovateľom, a to o obmedzenie alebo zrušenie práva vecného bremena, alebo navrátenie do pôvodného stavu, alebo nároku na náhradu škody, alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia. O náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP.

4. V zákonom stanovenej lehote proti uzneseniu podali odvolanie žalovaní, keď majú za to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Majú za to, že súd nemôže rozhodnúť len na základe skutočností tvrdených jednou procesnou stranou. Súd prvej inštancie sa nekriticky stotožnil s ničím nepodloženým tvrdením navrhovateľov, že v prípade vozidiel parkovaných na mieste zriadeného vecného bremena sa jedná o vozidlá patriace žalovaným, resp. ich rodinným príslušníkom. Jednak zistený skutkový stav neobstoí, keďže nebolo preukázané a ani len nijakým spôsobom osvedčené, že sa jedná o vozidlá vo vlastníctve alebo užívaní žalovaných, resp. ich rodinných príslušníkov. Uvedenú skutočnosť súd prvej inštancie žiadnym spôsobom aspoň len rámcovo neoveroval. Majú za to, že jednomesačná lehota na vydanie neodkladného opatrenia poskytuje dostatočný priestor na overenie aspoň základných skutočností tvrdených navrhovateľmi, ktoré nepreukázali ani neosvedčili žiadnou listinnou v zmysle § 326 ods. 2 CSP, pričom vlastníctvo motorových vozidiel je súd schopný overiť operatívne z dostupných registrov. Rovnako sa súd prvej inštancie nekriticky stotožňuje s tvrdením navrhovateľov, že tieto vozidlá parkujú na mieste zriadeného vecného bremena. Síce predložili snímku z vtácej perspektívy, o ktorej v návrhu tvrdili, že spoľahlivo zobrazuje reálny stav, a to státie v predmete zriadeného vecného bremena, avšak tento dôkaz považujú žalovaní za absolútne nepresný a nespoľahlivý, keďže miesto zriadeného vecného bremena nie je vyznačené v teréne. Konštatujú, že geometrický plán v spojení so snímkou z vtácej perspektívy neposkytuje spoľahlivý listinný dôkaz, ktorý by osvedčoval blokovanie prístupu v mieste zriadeného vecného bremena. Súd môže nariadiť neodkladné opatrenie iba z dôvodov, ak existuje potreba bezodkladnej úpravy pomerov, alebo ak existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Sú toho názoru, že nenariadením neodkladného opatrenia by sa nevytvoril nezvratný stav, ani neodstrániteľné následky a nejde ani o prípad naliehavej a nevyhnutnej

potreby. Navrhovatelia už disponujú exekučným titulom, na základe ktorého sa môžu domáhať jeho výkonu v prípade, ak ich právo nie je rešpektované. Nariadené neodkladné opatrenie považujú za nadbytočné, resp. nie je určené na dosiahnutie účelu sledovaného navrhovateľmi a neexistuje tu ani naliehavá a nevyhnutná potreba využitia tohto právneho titulu. Z týchto dôvodov ani neexistuje obava, že exekúcia bude ohrozená. V súvislosti s tým poukázali na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/25/2019, 2 M Cdo 4/2009. Rozhodnutie má tiež inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie, keď poučenie o opravnom prostriedku je vadné a zmätočné, spočívajúce v tom, že súd prvej inštancie sa v poučení odvoláva tak na Civilný sporový poriadok, ako aj na Občiansky súdny poriadok a odvoláva sa na § 332 ods. 1 aj 2 CSP. Podľa nálezu Ústavného súdu SR III. ÚS 119/03 „Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu" (IV. ÚS 115/03). Podľa ich názoru sa uvedené týka aj poučenia o opravnom prostriedku, ako imanentnej súčasť súdneho rozhodnutia, ktoré rovnako tak ako odôvodnenie musí byť jasné, úplné a zrozumiteľné. Poučenie o opravnom prostriedku je nejasné, zmätočné a nezrozumiteľné, zakladá pochybnosti o význame obsahového vymedzenia odvolacích dôvodov mimo iné aj z dôvodu odvolávky na dva vzájomné nesúladne predpisy, ktoré nemôžu byť aplikované súčasne. V neposlednom rade sa poučenie o opravnom prostriedku úplne nesprávne a nepatrične odvoláva na obsolétnu právnu normu (OSP) a zakladá poučovanému aj pochybnosti o momente vykonateľnosti neodkladného opatrenia nesprávnou odvolávkou na § 332 ods. 2 CSP, čo zákonite vyvoláva stav právnej neistoty. Navrhujú napadnuté rozhodnutie zrušiť a priznať im nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Navrhovatelia vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných uviedli, že odvolanie žalovaných a v ňom uvedené tvrdenia považujú za nedôvodné, obštrukčné a bez potenciálu zmeniť správnosť ním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Rozhodnutie súdu vychádza zo správne zisteného skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie veci, na ktorý súd aplikoval správne právne normy, tieto normy správne vyložil a teda ako vydané na základe správneho právneho posúdenia veci je potom jeho rozhodnutie zákonné, presvedčivé a riadne a vecne odôvodnené. Námitka žalovaných, že súd nemohol vychádzať iba z tvrdení žalobcov neobstojí, keďže naopak pri nariadovaní neodkladného opatrenia sa v drivej väčšine prípadov vychádza iba z tvrdení navrhovateľa, pričom pre nariadenie neodkladného opatrenia postačuje aby bol nárok iba osvedčený. Pri pohľade na obsah návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj na listiny, ktorými bol návrh a ich tvrdenia podložené je zrejmé, že nárok bol nie len osvedčený (čo samo o sebe postačuje na nariadenie neodkladného opatrenia), ale aj viac ako dostatočne preukázaný, dokonca možno povedať, že bol preukázaný maximálnym možným spôsobom a nie je potrebné ho ani ďalej dokazovať. Z dôkazov je zrejmé, že žalovaní vedome a úmyselne porušujú ich práva a opakovane, či skôr sústavne a zámerne im bránia v práve cesty najmä k letnej kuchyni (autom, pešo, kočíkom a pod.). Ako dôkaz predložili množstvo fotografií, ktoré žalovaní nespochybňujú, geometrický plán znalca, grafický náčrt znalca s popisom, ktorý jasne vymedzuje hranice v teréne, snímku GPS, pričom je evidentné, že vozidlá zasahujú svojim státím do rozmerov znalcom vytýčenej cesty a bránia aby mohli prejsť vôbec s kočíkom na prechádzku. Pokiaľ ide o to komu vozidla patria, žalovaní síce uvádzajú, že nebolo preukázané komu patria, avšak výslovne nepopierajú nimi uvedený predpoklad o tom, kto je ich vlastníkom resp. neuvádzajú vlastné tvrdenia komu majú patriť. Každopádne žalovaným uniká, ale súdu rozhodujúcemu spravodlivo neuniklo, že je irelevantné kto je vlastníkom vozidiel, pretože je to vlastník pozemku, ktorý musí zabezpečiť aby bolo umožnené právo cesty cez ich pozemok v prospech navrhovateľov. Pokiaľ ide o bezodkladnosť úpravy vzťahov preukázali, že prakticky neustále odkedy súdy zriadili vecné bremeno (24.02.2020) ho žalovaní nerešpektujú, čo pretrváva i po nariadení neodkladného opatrenia. Rozsudok o zriadení vecného bremena spočívajúci v zriadení práva cesty, nie je žiadnym exekučným titulom k tomu, aby mohli na exekučnom súde sa domáhať výkonu rozhodnutia v situácií, keď povinní v práve cesty oprávneným bránia. Predmetný rozsudok žalovaným neukladá žiadnu povinnosť, ale iba zriaďuje vecné bremeno, ktoré sa zapíše do katastra nehnuteľností. Preto navrhovatelia musia disponovať rozhodnutím súdu, ktoré by ukladalo žalovaným povinnosť nebrániť vo výkone práva cesty. To, že by neodkladné opatrenie znamenalo nezmeniteľný a trvalý stav ochrany ich práv, bolo účelom podania neodkladného opatrenia. Civilný sporový poriadok umožňuje v rámci neodkladných opatrení rozhodnúť identicky, ako by tomu bolo vo veci samej. Zásah do ich práv bol nie len osvedčený, ale aj preukázaný a v prípade zrušenia neodkladného opatrenia by žalovaní poľahky ďalej zasahovali do ich práv, čo by podmieňovalo vznik ďalších a prakticky nekonečných súdnych sporov. Preto neobstojí tvrdenie, že nebol zvolený správny prostriedok, ale práve naopak. Poukázal na

rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 537/2018. Pokiaľ ide o námietku nesprávneho poučenia o opravnom prostriedku majú za to, že daná konkrétna vada nemohla a ipso facto ani nikdy nemôže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Pokiaľ ide o vykonateľnosť rozhodnutia súd nie len že nemusel uviesť kedy je rozhodnutie vykonateľné, ale je zrejmé, že zacitoval právnu normu, v ktorej sa vykonateľnosť rieši. Nemožno sa ubrániť tomu, že žalovaní dané „iné vady“ namietajú naozaj evidentne iba z dôvodov, že na inak vecne správnom rozhodnutí sa snažia docieľiť jeho zrušenie rýdzo z formálnych dôvodov a neváhajú za účelom získania takého formálneho „nedostatku“ zájsť až tak ďaleko, že hľadajú písmená na poslednej strane poučenia. Neodkladné opatrenie žalovaným ukladá iba povinnosť nebrániť im v práve cesty, ktorú určil súd. Žalovaní boli pred návrhom niekoľkokrát upozorňovaní na to, aby upustili od protiprávneho konania, no jediné čoho sa dočkali boli nadávky. Ako jasný dôkaz o tom, že neodkladné opatrenie bolo a je dôvodným aj do budúca sú nové fotografie porušovania povinnosti povinnými v čase po nariadení neodkladného opatrenia. Žalovaní tak opätovne okrem rozsudkov súdov o zriadení vecného bremena nerešpektujú ani ďalšie rozhodnutie, ktorým im súd nariadil nezasahovať do ich práv. Ako dôkaz predložili fotografiu státiu auta (taxi služby žalovaného v rade 1/) z januára 2021 a fotografie skládky dreva, permanentne existujúcej spreď 14. 12. 2020 dodnes. Navrhujú napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť a priznať im nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Žalovaní v replike uviedli, že na podanom odvolaní zotrávajú v plnom rozsahu a k novým dôkazom predloženým žalobcami sa vyjadrujú, že z vyhotovených fotografií nie je zrejmé, kedy boli tieto vyhotovené a dátum uvedený pri fotografií ich ešte neosvedčuje bez akýchkoľvek pochybností, že fotografia bola vyhotovená toho ktorého dňa. Vozidlo Peugeot, Sedan biely EČV: CA946CU, vyobrazené na fotografiách nie je vo vlastníctve žalovaných. Účinky neodkladného opatrenia by mali smerovať voči tomu, kto právo žalobcov skutočne ruší. Konštatujú, že ani jedno z vozidiel, ktoré boli označené navrhovateľmi nepatria žalovaným, a preto nemôžu rušiť žalobcov v ich práve zodpovedajúcom vecnému bremenu, spočívajúcemu v práve cesty cez pozemok žalovaných. Žalovaní nedokážu zabezpečiť rešpektovanie vecného bremena navrhovateľov, ktoré je rušené cudzími osobami, hoc aj sa môže jednať o rodinných príslušníkov. So žalovanými žije v jednej domácnosti syn C. D., ktorý vyššie uvedené vozidlo Peugeot vlastní a využíva a ktorý vlastní a využíva aj iné motorové vozidlá parkujúce na pozemku KNC č. 1331. Stavby stojace na parcele č. 1329 a č. 1332 sú staré, rozpadnuté, nevyužívané a neobývané šopy, ktoré žalobcovia vôbec nevyužívajú. Preto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vnímajú voči sebe ako šikanózný výkon práva navrhovateľov. Do obidvoch šop je prístup cez obyčajné dvere, to je do šopy sa dá vojsť aj keď na pozemku č. 1331 parkuje nejaké vozidlo. Žalovaní v rade 1/ je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím a potrebuje pomoc a opateru príbuzných. Pri zabezpečovaní opateru a starostlivosti nie je možné parkovanie vozidiel na verejných priestranstvách v obci, ani na ulici pred domom z dôvodu obecného zákazu parkovania na verejných priestranstvách a miestnych komunikáciách. Žalovanému v rade 1/ v súvislosti s jeho zdravotným postihnutím obec vyhradila parkovacie miesto na parkovisku, ktoré sa nachádza v časti u J. na parcele KNC č. 733/1 v k. ú. U. R. D., avšak v súčasnej dobe je toto parkovisko nefunkčné z dôvodu realizácie kanalizácie v obci. Na margo je tiež nutné uviesť, že obec dôrazne žiadala obyvateľov, aby títo neparkovali svoje motorové vozidlá na obecných cestných komunikáciách, aby nebola obmedzená realizácia stavby, teda kanalizácie a zároveň, aby sa neobmedzovala priechodnosť cestných komunikácií, ako aj bezpečnosť cestnej premávky. Navrhovateľom súd priznal vecné bremeno spočívajúce v práve cesty cez pozemkom KNC č. 1331, teda prechádzať po ňom pešo a jazdiť autom, avšak nebolo im priznané právo nad rámec uvedeného, aj keď nerozumejú, z akého dôvodu bolo priznané navrhovateľom právo prejazdu motorovým vozidlom, keď nevlastnia garáž a stavby - šopy ako garáže ani sklady neslúžia, a nie je do nich možný vjazd motorovým vozidlom. Poukazujú na to, že právo cesty v sebe zahŕňa len a len prechod, poprípade prejazd a nie parkovanie resp. absolútne využívanie zaťaženého pozemku. Žalovaní neboli úplne vylúčení z užívania zaťaženého pozemku a uvedené by ani nebolo možné, nakoľko vecné bremeno slúži len na obmedzenie vlastníka pozemku a nie na úplné pozbavenie ho vlastníckych a užívacích práv. Na fotografii č. 1 a 2 je jasne vidieť, že cesta od miestnej komunikácie k nehnuteľnostiam je dostatočne široká, pričom auto, ktoré je zaparkované spolu s drevom sú v tzv. výklenku a v žiadnom prípade nenarúšajú právo prechodu, eventuálne prejazdu žalobcov k ich nehnuteľnostiam. Na fotografii 3 a 4 je vidieť, že motorové vozidlo stojace medzi neobývanými schátranými a navrhovateľmi nevyužívanými budovami nebráni prístupu k týmto stavbám. Fotografia č. 5 ukazuje pohľad z vyššej perspektívy rodinného domu žalovaných a aj tu je vidieť, že v prípade ak je medzi starými budovami navrhovateľov zaparkované auto, toto ich nemôže obmedziť, ani neobmedzuje. Na fotografii č. 6 je odfotený dom žalovaných, vchod do domu a vchod do garáže. A keď akékoľvek auto je zaparkované čo najbližšie k domu žalovaných, stojí z časti na pozemku žalovaných zaťažených

vecným bremenom, tak či onak minimálne zasahuje na pozemok žalovaných, ktorý je zaťažený vecným bremenom. Na fotke č. 7 je zaznamenané drevo navrhovateľov, ktoré sa nachádza na parcele KNC č. 1331 medzi stavbami na parcele č. 1330 a 1329 a považujú to za úsmevné v súvislosti so skutočnosťou, že žalobcom vadí drevo žalovaných, ktoré je umiestnené na pozemku žalovaných, pričom toto ich ani pri najmenšom nemôže obmedziť pri výkone ich práv z vecného bremena a na druhej strane bez súhlasu skladujú vlastné drevo na pozemku žalovaných. Osoby zabezpečujúce starostlivosť o žalovaného v rade 1/ a osoba trvalo žijúca so žalovanými v spoločnej domácnosti - syn C. A. parkuje svoje motorové vozidlá na pozemku č. 1331 vo výklenku parcely KNC č. 1331 v časti, kde susedí parcela č. 1331 s parcelou č. 1335 a takéto parkovanie neobmedzuje za žiadnych okolností žalobcov v ich práve prechodu k svojim nehnuteľnostiam, ani v práve prejazdu motorovým vozidlom, hoc aj nie je zrejme k čomu právo prejazdu motorovým vozidlom žalobcov slúži, keďže je obmedzené len na prejazd a nie na parkovanie. Pričom žalobcovia nevlastnia žiadnu garáž, nie je súčasťou ich rodinného domu postaveného na parcele č. 1330 a ako garáže neslúžia, ani stavebno-technicky nemôžu slúžiť ani šopy na parcelách č. 1329 a č. 1332. Pokiaľ ide o stavebný materiál skladovaný na pozemku KNC č. 1331, na ktorý navrhovatelia vo svojom návrhu a následnom podaní poukazujú, jedná sa o drevo, ktoré na tomto pozemku dlhodobo skladujú, toto bolo skladované ešte pred zriadením vecného bremena spočívajúce v práve ceste pre žalobcov a navyše je skladované na mieste, kde nijako nebráni prechodu ani spornému prejazdu navrhovateľom k ich nehnuteľnostiam na parcelách KNC č. 1330, 1329 a 1332. V tomto výklenku spravidla aj parkujú motorové vozidlá rodinných príslušníkov žalovaných, kde taktiež nijakým spôsobom nebránia žalobcom v prístupe k ich nehnuteľnostiam a navrhovatelia môžu tieto vozidlá pohodlne obísť, a to do konca aj s motorovým vozidlom. Parkovanie vozidiel v zadnej časti KNC parc. č. 1333 nie je možné z dôvodu stiesnených podmienok a nemožnosti sa s vozidlom v tejto časti otočiť. Pokiaľ ide o ďalší materiál údajne skladovaný v mieste vecného bremena zrejme majú navrhovatelia na mysli štrk vyobrazený na fotografii, ktorú priložili k svojmu podaniu, pričom sa jedná o štrk, ktorý nie je a ani nikdy nebol vo vlastníctve žalovaných. V obci bola robená kanalizácia a kanalizačné prípojky a tento štrk pochádza zo stavebných prác na časti kanalizácie, ktorá prechádza cez pozemok KNC parc. č. 1331. Navrhujú napadnuté uznesenie zrušiť a priznať im nárok na náhradu trov konania.

7. Navrhovatelia v duplike uviedli, že žalovaní v podanej replike uvádzajú množstvo nových skutkových tvrdení a predkladajú i ďalšie nové dôkazy, pričom však toto účinne už v zmysle právnych noriem predkladať nemôžu, nakoľko žalovaným nič nebránilo uvádzať ich, či predkladať už skôr v rámci odvolania, a preto žiadajú aby súd na dané tvrdenia i dôkazy nijako neprihliadal. Žalovaný v odvolaní prezentovali v zásade 5 dôvodov nesprávneho rozhodnutia, ktoré vyvrátili vo vyjadrení k odvolaniu, pričom žalovaní sa v podstate k štyr týmto dôvodom v replike už vôbec nevenujú, z čoho možno usudzovať, že proti nim už nemajú žiaden rozumný a dôvodný argument. Dátum vyhotovenia fotografií, ktoré boli predložené spolu s návrhom a ktoré sú podstatné žalovaní nespochybnili. Pokiaľ spochybnili dátum vyhotovenia ďalších fotografií, toto k odvolaniu význam nemá. Žalovaní sa v replike začínajú vyvíňovať a tvrdia, že vraj im vozidlá nepatria, čo v odvolaní neuvádzali a hovoria, že nedokážu ako vlastníci zabrániť aby tam parkovali vozidlá ich rodinných príslušníkov, najmä ich vlastného syna, ktorý s nimi býva v jednom dome. Práve žalovaní ako vlastníci rozhodujú o tom, kto mimo nich a navrhovateľov bude užívať ich pozemok. Sú preto jedinými zodpovednými subjektmi za to, že právo navrhovateľov bude rešpektované nimi a rovnako každým, komu umožnia vstúpiť na svoj pozemok. Považujú za scestné tvrdiť, že ich návrh je šikanózný. Naopak neprijateľné je správanie sa žalovaných, ktorí navrhovateľom prakticky celý život znemožňujú prístup k vlastným nehnuteľnostiam tak, ako to robili už ich predkom. Vecné bremeno bolo vymedzené a určené tak, aby bolo možné prejsť cez pozemok pešo, prípadne prejsť vozidlom. Žalovaní však parkujú, a to permanentne vozidlá tak, že prejazd nie je možný takmer nikdy a rovnako tak prechod napr. s kočíkom, či dokonca pešo. Odvolanie žalovaných proti neodkladnému opatreniu nie je nič iné ako prostriedok, ktorým spochybňujú právoplatne rozhodnutú vec o rozsahu vecného bremena. Skutočnosť, že žalovaný v rade 1/ je ZŤP a má vybavené parkovacie miesto v obci je právne v tejto veci bezvýznamné. Pokiaľ žalovaní vyzdvihujú svoje vlastnícke právo, avšak toto bolo obmedzené užívacím právom navrhovateľov, a to právo prechodu a prejazdu cez ich pozemok. Na základe súdneho rozhodnutia sú žalovaní povinní strpieť právo navrhovateľov prechodu a prejazdu ktorýkoľvek deň a ktorúkoľvek hodinu, čo si zjavne neuvedomujú a stále nedokážu pochopiť. Žalovaní sa správajú tak, ako keby súd nikdy žiadne vecné bremeno nezriadil. Skládka dreva ešte donedávna ležala v priestore zriadeného vecného bremena, čo opäť jasne a nepochybne vyplýva z priloženého geometrického plánu. Je evidentné, že žalovaní spochybňujú a opäť rozporujú rozsah a obsah vecného bremena a prezentujú k tomu námietky aj keď je už vec právoplatne rozhodnutá a skončená. Napokon sa nemožno nevyjadriť k tvrdeniam žalovaných, ktorí znevažujú majetok navrhovateľov a to, že v prípade

domu či letnej kuchyne sa má jednať o „šopy“. V letnej kuchyni momentálne uskladňujú bicykle a iné veci potrebné pri rodinnom dome. Problém je, že táto kuchyňa sa inak v minulosti ani lepšie využívať nedala a to kvôli žalovaným, pretože tam úmyselne parkoval autá žalovaný v rade 1/ medzi domami a tak na letnej kuchyni ani nemohli otvoriť dvere a vôbec sa tam dostať a bolo to permanentné. I toto bol jeden z dôvodov, prečo žiadali zriadiť vecné bremeno, aby sa k majetku vôbec mohli dostať. Žalovaní potom ako bolo nariadené neodkladné opatrenie toto nerešpektovali a nápravu hoc iba čiastočnú zjednali až pod tlakom upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 18.02.2021, ktorú iniciovali v dôsledku nerešpektovania vykonateľného rozhodnutia. Žalovaní zrazu dokázali odstrániť naukladané drevo v mieste zriadeného bremena a aj neparkovať vozidla ich vlastné, či patriace ich rodine. Jedine cestou právoplatného uznesenia o neodkladnom opatrení, ktoré konzumuje vec samú je možné dodržanie povinnosti žalovaných do budúca bez potreby sa neustále po každom jednom porušení domáhať zas a znovu nového neodkladného opatrenia. Toto rozhodnutie by tak nahradilo rozsudok vo veci samej bez potreby zbytočného dokazovania a množenia sporov, teda zaistilo by trvalú úpravu pomerov, čo je účelom § 325 CSP aj v zmysle nálezu Ústavného súdu SR I. ÚS 191/2019, II. ÚS 90/2018. Opätovne navrhujú uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť.

8. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti uzneseniu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 2, § 357 písm. d/, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté uznesenie v intenciách § 379 a § 380 CSP a uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

9. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa § 329 ods. 1 veta prvá CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylučenia a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

11. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

12. Podľa § 330 ods. 2 CSP ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

13. Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

14. S poukazom na ustanovenie § 329 ods. 2 a § 365 ods. 3 CSP odvolací súd za bude zaoberať skutkovým stavom, aký bol v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie a bude prihliadať na odvolacie dôvody uvedené žalovanými v odvolaní, nakoľko v replike uvádzané nové skutočnosti a dôvody boli učinené už po uplynutí lehoty na podanie odvolania.

15. Účelom neodkladného opatrenia je rýchla a účinná reakcia na deklarováný stav v právnych vzťahoch sporových strán, pokiaľ súd na základe skutočností jemu známych po vykonaní zúženého dokazovania (na rozdiel od dokazovania v „klasickom“ konaní, v konaní o neodkladnom opatrení postačuje osvedčenie skutočností tvrdených navrhovateľom) dospeje k záveru, že je takýto zásah do právnych vzťahov potrebný.

16. Zo spisovného materiálu vyplýva, že navrhovatelia už pri podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia osvedčili fotodokumentáciou ako aj s fotografiou z vtáčej perspektívy, že žalovaní skutočne parkujú motorové vozidlá v časti pozemku, na ktorom majú navrhovatelia zriadené vecné bremeno v práve cesty rozhodnutím Okresného súdu Čadca č. k. 10C/115/2011-205 zo dňa 02.07.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina č. k. 11Co/15/2019-272 zo dňa 28.01.2020. Napriek tomu, že žalovaní v replike uvádzali nové odvolacie dôvody, odvolací súd chce poukázať na to, že pokiaľ aj títo pripojili k replike fotodokumentáciu, z ktorej má vyplývať, že parkujú motorové vozidlá tak, že neobmedzujú navrhovateľov, aby využívali svoje právo cesty cez ich pozemok, je nutné konštatovať, že práve z fotodokumentácie predloženej navrhovateľmi k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je zrejmé, že motorové vozidlá sú parkované spôsobom, že zabráňujú užívanie navrhovateľom právo cesty v rozsahu ako bolo toto zriadené vyššie uvedeným rozhodnutím. Z fotodokumentácie

na č. I. 10 až 16 označenej ako vykonaná dňa 24.04.2020, 25.04.2020, 24.07.2020, 03.08.2020, 30.08.2020, 11.04.2020, 17.04.2020, 19.04.2020, 23.04.2020, 18.05.2020, 21.10.2020 je zrejmé, že na pozemku, na ktorom spočíva právo vecného bremena v práve cesty v prospech navrhovateľov sú zaparkované viaceré motorové vozidlá, a to buď vedľa seba, alebo za sebou a z tejto fotodokumentácie vyplýva, že daný úsek nie je prejazdný ďalším motorovým vozidlom. Preto tvrdenia žalovaných, že motorové vozidlá sú odparkované spôsobom, že navrhovateľom nebráni aby užívali predmetný pozemok v zmysle zriadeného vecného bremena sú nepravdivé. Žalovaní v odvolaní nenamietali vykonanie fotodokumentácie v dňoch prezentovaných navrhovateľmi v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pokiaľ k replike pripojili žalovaní fotodokumentáciu, z ktorej má vyplývať, že motorové vozidlá sú odparkované spôsobom, ktorý nebráni navrhovateľom užívať právo z vecného bremena, jedná sa o fotodokumentáciu po nariadení neodkladného opatrenia (§ 329 ods. 2 CSP) a napokon uvedené tvrdili až v replike (§ 365 ods. 3 CSP).

17. K tvrdeniu žalovaných sa nejedná o vozidlá v ich vlastníctve a súd prvej inštancie sa touto skutočnosťou nezaoberal, odvolací súd považuje za nutné poukázať na dôvody uvedené súdom prvej inštancie v bode 5 odôvodnenia napadnutého uznesenia, keď uviedol, že je irelevantné, či vlastníkom týchto motorových vozidiel sú žalovaní alebo nie, pretože ako vlastníci zaťaženého pozemku sú povinní zabezpečiť možnosť realizácie vecného bremena zriadeného v prospech navrhovateľov. S uvedených konštatovaním sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje.

18. Pokiaľ ide rozsah zriadeného vecného bremena v konaní o nariadení neodkladného opatrenia súd nie je oprávnený skúmať rozsah tohto vecného bremena, ktoré bolo predmetom konania pred Okresným súdom Čadca pod sp. zn. 10C/115/2011.

19. Z uvedených dôvodom súd prvej inštancie vo veci správne rozhodol, keď nariadil neodkladné opatrenie a nariadil žalovaným zdržať sa konania, ktorým zasahujú do práva navrhovateľov zodpovedajúce vecnému bremenu a to práva cesty, najmä parkovaním motorových vozidiel a vytváraním skládok materiálu.

13. Vzhľadom k tomu, že nariadené neodkladné opatrenie má povahu, ktoré svojim obsahom je totožné s výrokom vo veci samej (§ 330 ods. 2 CSP) boli žalovaní v zmysle § 337 CSP poučení o možnosti podania žaloby vo veci samej.

14. Žalovaní v odvolaní namietali aj inú vadu konania, keď poučenie o opravnom prostriedku bolo zmätočné a nejasné. V zmysle § 365 ods. 1 písm. d) CSP za inú vadu možno považovať iba takú, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Teda ide o akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Podľa § 220 ods. 1 v spojení s § 234 ods. 2 CSP rozhodnutie má obsahovať poučenie o lehote na podanie odvolania, o tom, na ktorý súd sa odvolanie podáva a o náležitostiach odvolania, poučenie o možnosti exekúcie. Z obsahu poučenia napadnutého uznesenia vyplýva, že predmetné poučenie tieto náležitosti obsahovalo a napokon súd prvej inštancie vydal opravné uznesenie č. k. 7C/61/2020-144 zo dňa 22.06.2021 proti ktorému žalovaní odvolanie nepodali a v tomto opravnom uznesení súd prvej inštancie opravil poučenie, z ktorého bola vynechaná časť obsahujúca, že ktoré odvolacie dôvody v zmysle Občianskeho súdneho poriadku má odvolanie obsahovať. Pokiaľ poučenie obsahuje aj ustanovenie § 332 ods. 1 a 2 CSP o vykonateľnosti uznesenia, uvedené je v poučení uvedené navyše, nakoľko v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia súd nemá povinnosť poučovať o tom kedy je rozhodnutie vykonateľné a súd prvej inštancie iba všeobecne citoval uvedené zákonné ustanovenie, ktoré v sebe subsumuje vykonateľnosť jednotlivých uznesení o nariadení neodkladného opatrenia. Z týchto dôvodov nemožno uvedenú odvoláciu námietku považovať za takú, ktorú by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a nejedná sa ani o takú procesnú vadu napadnutého rozhodnutia.

15. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a vo výroku o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie správne aplikoval zásadu úspechu v konaní v zmysle § 255 ods. 1 CSP.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 369 ods. 1 CSP aplikujúc § 255 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní mali plný úspech navrhovatelia, preto im voči žalovaným priznal nárok na náhradu trov

odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP) po právoplatnosti rozhodnutia.

17. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)